

Sygn. akt II W 124/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogdan Wałachowski

Protokolant – st. sekr. sąd. Urszula Ekstowicz

w obecności oskarżyciela KPP w G. Sylwestra Piotrowicza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 czerwca 2019r. sprawy

J. D. (1)

s. Z. i Z. z d. R.

ur. (...) w G.

obwinionego o to, że:

W dniu 10 kwietnia 2019 roku około godz. 15:43 w miejscowości K. (gmina M.) na drodze krajowej numer (...) prowadząc pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w obszarze zabudowanym przy ograniczeniu prędkości do 50km/h przekroczył dopuszczalną prędkość jazdy o 53km/h, jadąc z prędkością 103km/h

tj. o czyn z art. 92a kw

I. Obwinionego **J. D. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 92a kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych.

II. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt II W 124/19

UZASADNIENIE

Obwiniony J. D. (1) (lat 31) jest mieszkańcem G. gdzie prowadzi działalność gospodarczą, nie był dotychczas karany. W dniu 10.04.2019 roku jechał samochodem osobowym marki s. (...) przez miejscowość K., z kierunku O. do G.. W tym czasie tj. ok. 15- nastej funkcjonariusze policji R. Z. i G. F. w m. K. prowadzili kontrolny pomiar prędkości pojazdów poruszających się przez tę miejscowość przy użyciu urządzenia (...). Dokonali pomiaru prędkości pojazdu obwinionego gdy wjeżdżał od do m. K. i okazało się, że porusza się z prędkością dozwoloną. W momencie kiedy minął kontrolujących pomiar funkcjonariuszy znacząco przyspieszył. Wówczas funkcjonariusz G. F. dokonał ponownego pomiaru prędkości tym razem pojazdu oddalającego się i wówczas stwierdził, że obwiniony porusza się z prędkością 103 km/h jeszcze w terenie zabudowanym. Niezwłocznie obaj funkcjonariusze udali się radiowozem w pościg za pojazdem obwinionego. Zatrzymali go w m. M., wylegitymowali i zaproponowali nałożenie mandatu karnego, którego przyjęcia obwiniony odmówił.

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd uczynił w oparciu o zeznania świadków G. F. (k. 24-25) i R. Z. (k. 25)., nadto notatki z k. 1.

Okoliczności popełnienia przez J. D. (1) zarzucanego mu czynu w ocenie Sądu nie budzą żadnych wątpliwości. Wprawdzie obwiniony J. D. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednakże jego wyjaśnienia mają charakter całkowicie odosobniony. Obwiniony wprawdzie wyjaśnił k.24 v, że rzeczywiście jechał przez m. K. samochodem s., ale prędkości dopuszczalnej w obszarze zabudowanym nie przekroczył o wartość, którą wskazali funkcjonariusze, najwyżej jechał z prędkością 60 km/h. Poza tym główne jego zastrzeżenia co do wykonanego pomiaru to takie, że odbył się on ok. 5 km. wcześniej niż w miejscu w którym został zatrzymany.

Sąd odrzucił w całości wyjaśnienia obwinionego albowiem jak wspomniano wyżej mają one charakter odosobniony, a przed wszystkim pozostają w rażącej sprzeczności z zeznaniami wszystkich przesłuchanych świadków, tj. obu funkcjonariuszy, którzy brali udział w kontroli drogowej. Z zeznań przesłuchanych świadków jednoznacznie wynika, że obwiniony w m. K. przekroczył dopuszczalną prędkość administracyjnie dopuszczalną na terenie zabudowanym. Zeznania tych świadków w ocenie Sądu zasługują na pełną wiarygodność. Są zgodne ze sobą, składane w sposób pewny, bez cienia żadnych zawahań, konsekwentne. Charakterystycznym jest, że są to osoby obce dla siebie, ale i dla obwinionego. Nie miały zatem żadnych powodów, aby bezpodstawnie obciążać obwinionego. Wątpliwości nie ma również co do rzetelności dokonanego pomiaru, gdyż urządzenie którym się posługiwali posiada stosowne świadectwa legalizacji (k. 2).

W świetle powyższych dowodów Sąd pewnie przyjął, że obwiniony J. D. (1) w dniu 10.04.2019 roku o godz. 15.43 w m. K. prowadził pojazd mechaniczny w obszarze zabudowanym z prędkością przekraczającą o 53 km/h limit prędkości dopuszczalnej. Wyczerpał zatem swoim zachowaniem znamiona wykroczenia art. 92 a kw .

Wymierzając obwinionemu karę sąd miał na uwadze znaczną społeczną szkodliwość czynu jakiego się obwiniony dopuścił, wagę naruszonych przez niego obowiązków, których każdy kierujący winien przestrzegać. Jako okoliczności łagodzące sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność obwinionego, jak sam deklarował obwiniony w przeszłości nie wszedł w konflikt z prawem. Wymierzona grzywna w kwocie 500 złotych jest adekwatna zdaniem sądu do stopnia zawinienia obwinionego, uwzględnia jego sytuacja osobista i majątkową i nie stanowi nadmiernej dolegliwości. Ponadto na podstawie art. 119 paragraf 1 kpw zasądzono od obwinionego opłatę oraz pozostałe koszty sądowe w łącznej kwocie 150 złotych.